

Закон України № 466: оновлено вимоги щодо підтвердження звітності

Законом України від 16 січня 2020 року № 466-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466) внесено ряд змін до Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Так, Законом № 466 зміни до ст. 44 ПКУ у частині вимог до підтвердження даних, визначених у податковій звітності, а також документального підтвердження виконання вимог податкового та іншого законодавства, контроль за виконанням якого покладено на контролюючі органи.

Зокрема, уточнено терміни, протягом яких платники податків зобов'язані забезпечити зберігання документів, пов'язаних із виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, – протягом визначених законодавством термінів, але не менш як 1 095 днів з дня здійснення відповідної господарської операції (для відповідних дозвільних документів – не менш як 1095 днів з дня завершення терміну їх дії).

Крім того, з метою унеможливлення використання несумлінними платниками податків механізму втрати документів (у тому числі повторної) для уникнення перевірок до п. 44.5 ст. 44 ПКУ внесено зміни щодо обов'язку платника податків у разі втрати, пошкодження або дострокового знищення документів надавати до відповідного контролюючого органу разом з повідомленням про таку втрату також оформлені відповідно до законодавства документи, підтверджуючі настання події, що призвела до такої втрати, пошкодження або дострокового знищення документів.

При цьому у разі надання платником податків вищенаведеного повідомлення та неможливості проведення перевірки платника податків у зв'язку з втратою, пошкодженням або достроковим знищенням платником податків документів, строки проведення таких перевірок переносяться до дати відновлення та надання документів до перевірки в межах визначених цим підпунктом строків, але на строк не більше ніж 120 днів (раніше було 90 днів).

У разі не відновлення платником документів, або їх повторної втрати, пошкодження чи дострокового знищення, що відбулися після використання платником податків права на їх відновлення у порядку, передбаченому п. 44.5 ст. 44 ПКУ, вважається, що такі документи були відсутні у такого платника податків на час складення такої звітності або на час виконання ним вимог митного, валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи.

Отже, у разі повторної втрати чи пошкодження документів контролюючий орган має можливість проводити перевірку та здійснювати оцінку повноти нарахування і сплати податків дотримання вимог іншого законодавства, виходячи з наявних на час перевірки документів.

З урахуванням змін, внесених Законом № 466, передбачена можливість контролюючого органу самостійно визначати суму не лише грошових зобов'язань, а також інших зобов'язань, контроль за сплатою якого покладено на контролюючі органи (п. 54.3 ст. 54 ПКУ).

З метою приведення у відповідність до інших норм ПКУ, змінені також строки сплати грошового зобов'язання, визначеного контролюючим органом за результатами перевірки – з 10 календарних на **10** робочих днів з дня отримання податкового повідомлення-рішення (п. 57.3 ст. 57 ПКУ).

Виправлення самостійно виявлених помилок за минулі звітні періоди при обчисленні рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України

Повідомляємо, якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 Податкового кодексу України (далі – ПКУ)) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (*крім обмежень, визначених ст. 50 ПКУ*), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

Норми встановлені п. 50.1 ст. 50 ПКУ.

Форма податкової декларації з рентної плати (далі – Декларація) затверджена наказом Міністерства фінансів України від 17.08.2015 № 719 із змінами.

Невід'ємною частиною Декларації є додатки. Відповідний тип додатка забезпечує обчислення податкового зобов'язання за відповідним видом об'єкта оподаткування.

Зокрема, розрахунок з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України здійснюється у Додатку 4¹ до Декларації (далі – Додаток 4¹).

Виправлення самостійно виявлених платник рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України помилок за податковий період, що минув, здійснюється шляхом подання уточнюючої Декларації та Додатка 4¹ до неї з позначкою «*уточнююча(ий)*» відповідно.

За кожний минулий податковий період, який уточнюється, подаються окрема уточнююча декларація разом з Додатком 4¹. За відсутності помилок у інших додатках (за іншими видами об'єктів оподаткування), що подавалися разом із декларацією, яка уточнюється, такі додатки до уточнюючої Декларації не додаються.

В уточнюючій декларації та Додатку 4¹ до неї заповнюються всі рядки усіх розділів з урахуванням приміток. У разі незаповнення рядка через відсутність значення – він прокреслюється (у разі подання в паперовому вигляді) або не заповнюється (у разі подання засобами електронного зв'язку). Податкове зобов'язання зазначається у гривнях з копійками.

Зокрема, у рядках 1.1.2 та 1.2.2 уточнюючої Декларації та Додатку 4¹ звітний (податковий) період та звітний (податковий) період, що уточнюється, заповнюються однаковими значеннями, що відповідають звітному (податковому) періоду, що уточнюється: місяць та рік.

Показники рядків 6.1 або 6.2, 8, 9 Додатка 4¹ переносяться до рядків 4.3.1, 4.3.2, 4.3.3 Декларації відповідно.

До картки особового рахунку платника податків із Додатка 4¹ переносяться наступні грошові зобов'язання, зазначені у:

- ▶ рядку 6.1 – податкове зобов'язання, що збільшується, якщо (р. 5 > р. 6), то (р. 5 – р. 6);
- ▶ рядку 6.2 – податкове зобов'язання, що зменшується, якщо (р. 6 > р. 5), то (р. 6 – р. 5);
- ▶ рядку 8 – сума штрафу (р. 6.1 x р.7);
- ▶ рядку 9 – сума пені, самостійно нарахована платником відповідно до ст. 129 ПКУ.

Особливості оподаткування акцизним податком операцій із ввезення на митну територію України електроавтомобілів для їх вільного обігу

Звертаємо увагу, що відповідно до ст. 74 Митного кодексу України імпорт (випуск для вільного обігу) – це митний режим, відповідно до якого іноземні товари після сплати всіх митних платежів, встановлених законами України на імпорт цих товарів, та виконання усіх необхідних митних формальностей випускаються для вільного обігу на митній території України.

Підпунктом 215.3.5¹ п. 215.3 ст. 215 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) визначено, зокрема, що ставка акцизного податку для транспортних засобів, зазначених у товарній позиції **8703 90 10 10** згідно з УКТ ЗЕД, оснащених виключно електричними двигунами (одним чи кількома), встановлюється у розмірі 1 євро за 1 кіловат-годину ємності електричного акумулятора таких транспортних засобів.

Крім того, ставка акцизного податку для транспортних засобів, зазначених у товарній підкатегорії **8703 10 18 00** (для транспортних засобів, що приводяться в рух тільки електричним двигуном, одним або кількома) встановлюється у розмірі 100 євро за 1 шт.

Довідково: до товарної категорії **8703 10** належать транспортні засоби, спеціально призначені для пересування снігом; спеціальні автомобілі для перевезення спортсменів на майданчики для гри в гольф та аналогічні транспортні засоби:

► **8703 10 11 00** – транспортні засоби спеціального призначення для переміщення снігом, з двигуном внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем) або з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням;

8703 10 18 00 – інші.

Водночас, оподаткування акцизним податком транспортних засобів, які оснащені електричними двигунами разом з двигунами інших видів, здійснюється на загальних підставах.

Оподаткування доходів нерезидента у вигляді фрахту

Інформуємо, що фрахт – це винагорода (компенсація), що сплачується за договорами перевезення, найму або піднайму судна або транспортного засобу (їх частин) для:

- перевезення вантажів та пасажирів морськими або повітряними суднами;
- перевезення вантажів залізничним або автомобільним транспортом.

Норми встановлені п.п. 14.1.260 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Згідно з п.п. 141.4.4 п. 141.4 ст. 141 ПКУ сума фрахту, що сплачується нерезиденту резидентом, у тому числі фізичною особою – підприємцем, фізичною особою, яка провадить незалежну професійну діяльність, або суб'єктом господарювання (юридичною особою чи фізичною особою підприємцем), який обрав спрощену систему оподаткування, або іншим нерезидентом, який провадить господарську діяльність через постійне представництво за договорами фрахту, оподатковується за ставкою 6 відсотків у джерела виплати таких доходів за рахунок цих доходів.

При цьому:

- базою для оподаткування є базова ставка такого фрахту;
  - особами, уповноваженими справляти податок та вносити його до бюджету, є резидент, який виплачує такі доходи, незалежно від того, чи є він платником податку на прибуток підприємств, а також суб'єктом спрощеного оподаткування.
- Базова ставка фрахту – сума фрахту, включаючи витрати з навантаження, розвантаження, перевантаження та складування (схову) товарів, збільшена на суму витрат за рейс судна або іншого транспортного засобу, сплачуваних (відшкодовуваних) фрахтувальником згідно з укладеним договором фрахтування (п.п. 14.1.12 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Про вимоги до подання платником ПДВ пояснень/скарг у разі зупинення реєстрації податкової накладної в ЄРПН

Письмові пояснення/скарги на рішення комісії та копії документів при зупиненні реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (ЄРПН) подаються до контролюючого органу в електронному вигляді у форматі XML за наступними формами:

- ◀ Повідомлення про подання пояснень та копій документів щодо податкових накладних/розрахунків коригування, реєстрацію яких зупинено (код форми **J/F13126**) (далі – *Повідомлення 1*);
- ◀ Скарга щодо рішення про відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (код форми **J/F13132**) (далі – *Скарга*).

До *Повідомлення 1/Скарги* можна додати необхідну кількість документів довільного формату (код форми **J/F13601**), до яких можна завантажити копії необхідних підтверджуючих документів у форматі PDF, PNG або JPG.

Кількість документів довільного формату, що додаються до *Повідомлення 1*, не обмежена.

Кількість документів довільного формату (файлів), що додаються до *Скарги*, не повинна перевищувати 100 штук, що пов'язано з оптимізацією обробки інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах. Разом з тим, один файл може містити копії кількох документів, за умови, що його розмір не перевищує 2 Мб.

Крім того, Порядком зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2019 року № 1165 «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних» (набрав чинності з 01.02.2020) передбачена можливість подання платником ПДВ, якого включено до переліку платників, які відповідають критеріям ризиковості платника ПДВ, інформації та копій документів, що свідчать про невідповідність платника ПДВ критеріям ризиковості платника податку.

Зазначена інформація подається до контролюючого органу в електронному вигляді у форматі XML за формою «*Повідомлення про подання інформації та копій документів щодо невідповідності платника податку критеріям ризиковості платника податку (код форми J(F)13149)*» (далі – *Повідомлення 2*).

До *Повідомлення 2* можна додати необхідну кількість документів довільного формату (код форми **J/F13601**), до яких можна завантажити копії документів щодо невідповідності платника ПДВ критеріям ризиковості платника ПДВ у форматі PDF, PNG або JPG.

Кількість документів довільного формату, що додаються до *Повідомлення 2*, не повинна перевищувати 100 шт. Розмір вкладень (у форматі PDF, PNG або JPG) до документів довільного формату не повинен перевищувати 2 Мб.

Співпраця Головного управління ДПС у Дніпропетровській області та Територіального відділення «Асоціація платників податків України» в Дніпропетровській області

Традиційно податкова служба Дніпропетровської області співпрацює з Територіальним відділенням «Асоціації платників податків України».

Навіть, в умовах карантину податкова продовжує виконувати свої функції і сьогодні конструктивний діалог з бізнес-спільнотою не втрачає своєї актуальності.

За нинішніх умов, бізнесу необхідна максимальна підтримка та допомога, тому команда податківців регіону під керівництвом начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Ганни ЧУБ готова і проводить ряд заходів у форматі дистанційних комунікацій з представниками бізнесу.

Прямим підтвердженням такої співпраці податкової служби області та Територіального відділення «Асоціації платників податків України» в Дніпропетровській області є проведення спільних семінарів – навчань у режимі он-лайн.

У ході таких семінарів бізнес має реальну можливість активно обговорювати ті питання, що його турбують, зокрема стовно реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування та отримує фахові консультації від провідних спеціалістів Головного управління ДПС області.

Дійсно, реєстрація податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних та питання зупинення їх реєстрації сьогодні є найактуальнішими для нашого бізнесу.

Податкова не залишає без уваги питання, які турбують бізнес. Вона готова до відкритого діалогу з нами та допомагає найбільш комфортно адаптуватися до змін у податковому законодавстві.

До того ж, взаємовідносини між податківцями та бізнесом будуються на принципах прозорості, відкритості та партнерства. Податкова готова захищати інтереси чесного бізнесу та бути його помічником!

Бізнес та податкова – це компаньйони, що ще раз підтверджується форматом обговорень актуальних для нас питань, тобто шляхом конструктивного та результативного діалогу.

Відкритість та партнерство, відверте обговорення загальних питань та спільний пошук шляхів їх вирішення – ключові акценти діалогу податкової служби з бізнесом.

Партнерство та взаємна повага між бізнесом і податковою службою створює сприятливі умови для успішного ведення бізнесу, що є запорукою стабільної та процвітаючої економіки нашого регіону.

[Додаткові матеріали](#)
[podyaka.jpg \(Завантажити\)](#)

ФОП – платник єдиного податку отримав кошти від юрособи за видами діяльності, що не зазначені у ЄДР: що з єдиним внеском?

Нагадуємо, що платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) є роботодавці, зокрема, підприємства, установи та організації, інші юрособи, утворені відповідно до законодавства України, незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, які використовують працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами (*крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною – особою підприємця (далі – ФОП), якщо виконувані роботи (надавані послуги) відповідають видам діяльності, відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі – ЄДР)*), у тому числі філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи зазначених підприємств, установ і організацій, інших юросіб, які мають окремий баланс і самостійно ведуть розрахунки із застрахованими особами.

Норми визначені п. 1 частини 1 ст. 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464).

Згідно з абзацом першим частини 5 ст. 8 Закону № 2464 єдиний внесок для платників, зазначених у ст. 4 Закону № 2464, встановлюється у розмірі 22 % винагороди за цивільно-правовими договорами.

Отже, сума коштів, що виплачується юрособою ФОП – платнику єдиного податку, не є базою нарахування єдиного внеску, якщо виконувані нею роботи (надані послуги) відповідають видам діяльності, які зазначені у ЄДР.

В іншому випадку, роботодавці – юрособи нараховують єдиний внесок ФОП на суму винагороди (доходу) за цивільно-правовими договорами у розмірі 22 відсотка.

Закон України № 540: за які звітні місяці 2020 року не нараховується та не сплачується плата за землю?

Законом України від 30 березня 2020 року № 540-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)», який набрав чинності 02 квітня 2020 року, зокрема, п. 52⁴ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) викладено у новій редакції.

Так, відповідно до п. 52⁴ підрозділу 10 розділу XX ПКУ не нараховується та не сплачується за період з **01 березня по 31 березня 2020 року** плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) за земельні ділянки, що перебувають у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди, фізичних або юридичних осіб, та використовуються ними в господарській діяльності.

При цьому платники плати за землю (*крім фізичних осіб*), які відповідно до п. 286.2 ст. 286 ПКУ подали податкову декларацію, мають право подати уточнюючу податкову декларацію, в якій відобразити зміни податкового зобов'язання із сплати плати за землю за податковий період березень 2020 року.

У разі якщо у березні чи квітні 2020 року платниками плати за землю було подано уточнюючу податкову декларацію щодо зменшення податкового зобов'язання із сплати плати за землю за податковий період квітень 2020 року з причин, які не пов'язані із самостійним виявленням помилок, що містяться у раніше поданій ними податковій декларації, такі платники плати за землю зобов'язані подати не пізніше 30 квітня 2020 року уточнюючі податкові декларації з плати за

землю (земельного податку та/або орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності) за 2020 рік, в яких відобразити зміни податкового зобов'язання із сплати плати за землю за податкові періоди березень та квітень 2020 року відповідно до положень п. 52⁴ підрозділу 10 розділу XX ПКУ.

При цьому у разі подання таких податкових декларацій з підстав, визначених п. 52⁴ підрозділу 10 розділу XX ПКУ, до таких платників податків не застосовуються санкції, визначені ст. 50 ПКУ, та штрафні санкції згідно з вимогами п. 120.2 ст. 120 ПКУ, за внесення змін до податкової звітності в частині збільшення податкових зобов'язань з плати за землю за податковий період квітень 2020 року.

Отже, платникам плати за землю (земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності), які визначають податкові зобов'язання із плати за землю на підставі податкових декларацій, необхідно було сплатити податкове зобов'язання зі сплати плати за землю за податковий період квітень 2020 року у повному обсязі за місцезнаходженням земельної ділянки у строк до 30 червня 2020 року без нарахування пені та штрафних санкцій, передбачених ПКУ за порушення термінів сплати податкових зобов'язань щодо загальних термінів сплати податкового зобов'язання за такий період.

Рентна плата за спеціальне використання води для потреб водного транспорту: обчислення

Криворізьке північне управління ГУ ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що платниками рентної плати за спеціальне використання води (далі – рентна плата) є суб'єкти господарювання незалежно від форми власності: юридичні особи, їх філії, відділення, представництва, інші відокремлені підрозділи без утворення юридичної особи, постійні представництва нерезидентів, а також фізичні особи – підприємці, які використовують воду, зокрема для потреб водного транспорту.

Норми встановлені п. 255.1 ст. 255 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Згідно із п.п. 255.4.13 п. 255.4 ст. 255 ПКУ рентна плата для потреб водного транспорту не справляється, зокрема:

► з морського водного транспорту, який використовує річковий водний шлях виключно для заходження з моря у морський порт, розташований у пониззі річки, без використання спеціальних заходів забезпечення судноплавства (попуски води з водосховищ та шлюзування);

► під час експлуатації водних шляхів стоянковими (нафтоперекачувальні станції, плавнафтобази, дебаркадери, доки плавуці, судна з механічним обладнанням та інші стоянкові судна) і службово-допоміжними суднами та експлуатації водних шляхів річки Дунаю.

Об'єктом оподаткування рентною платою без її вилучення з водних об'єктів для потреб водного транспорту є час використання поверхневих вод вантажним самохідним і несамохідним флотом, що експлуатується (залежно від тоннажності), та пасажирським флотом, що експлуатується (залежно від кількості місць) (п.п. 255.3.1 п. 255.3 ст. 255 ПКУ).

Водокористувачі самостійно обчислюють рентну плату, зокрема для потреб водного транспорту – починаючи з першого півріччя поточного року, у якому було здійснено таке використання (п.п. 255.11.1 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

За умови експлуатації водних шляхів вантажними самохідними і несамохідними суднами рентна плата за спеціальне використання води для потреб водного транспорту обчислюється виходячи з фактичних даних обліку тоннаж-доби та ставки рентної плати, а пасажирськими суднами – виходячи з місця-доби та ставки рентної плати (п.п. 255.11.6 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Ставки рентної плати для потреб водного транспорту з усіх річок, *крім Дунаю*, встановлюються у розмірах, визначених п.п. 255.5.4 п. 255.5 ст. 255 ПКУ.

Закликаємо платників рентної плати своєчасно сплачувати зобов'язання з рентної плати, адже своєчасно сплачена рентна плата – це вагомий внесок до державного та місцевих бюджетів!

Затверджено порядок здійснення автоматичного зіставлення показників обсягів обігу та залишків пального та показників обсягів обігу спирту етилового

Інформуємо, що 18.08.2020 набрала чинності постанова Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2020 року № 715 (далі – Постанова № 715), якою затверджено Порядок здійснення Державною податковою службою автоматичного зіставлення показників обсягів обігу та залишків пального, показників обсягів обігу спирту етилового (далі – Порядок).

Нормативним актом встановлюється порядок зіставлення у розрізі кодів УКТ ЗЕД, акцизних складів та розпорядників акцизних складів:

► обсягів обігу та залишків пального за показниками системи електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового (далі – СЕАРП СЕ) та Єдиного державного реєстру витратомірів-лічильників та рівнемірів-лічильників;

► обсягів обігу спирту етилового за показниками СЕАРП СЕ та Єдиного державного реєстру витратомірів-лічильників обсягу виробленого спирту етилового.

Інформація за результатами зіставлення розміщується для платників в Електронному кабінеті, а для контролюючого органу формується електронний Журнал результатів зіставлення.

Відповідні результати зіставлення допоможуть платникам акцизного податку контролювати та вчасно усувати розбіжності між показниками. У свою чергу контролюючі органи зможуть використовувати результати зіставлення при проведенні перевірок.

Постановою № 715 встановлено, що до **30.09.2020 (включно)** автоматичне зіставлення показників обсягів обігу та залишків пального, показників обсягів обігу спирту етилового здійснюється у тестовому режимі.

Постанова № 715 опублікована у офіційному виданні «Урядовий кур'єр» від 18.08.2020 № 158.

Про справляння екологічного податку

В інформаційному агентстві «Мост-Днепр» відбулася пресконференція на тему «Підсумки проведеної органами ДПС області роботи по адмініструванню екологічного податку» за участі завідувача сектору адміністрування екологічного податку та рентної плати управління податків і зборів з юридичних осіб Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Тетяна Копильченко.

«Екологічний податок – це складова екологічної політики нашої держави, завданням якої є регулювання відносин у галузі охорони, використання та відтворення природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки, запобігання і ліквідації негативного впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище, збереження природних ресурсів, генетичного фонду живої природи, ландшафтів та інших природних комплексів, унікальних територій та природних об'єктів, пов'язаних з історико-культурною спадщиною.

По екологічному податку Дніпропетровська область у цьому році забезпечила надходження до Державного та місцевого бюджетів 447,3 млн. грн. або майже 16,5 відсотків від суми надходжень в цілому по Україні», - зазначила Тетяна Копильченко.

Згідно ст. 46 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» кошти від екологічного податку (за винятком тих, що справляються за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) та/або тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлені особливими умовами ліцензії строк) зараховуються до державного і місцевих бюджетів згідно з Бюджетним кодексом України.

При цьому, статтею 69 Бюджетного кодексу України передбачено, що 55 відсотків екологічного податку направляються до спеціального фонду місцевих бюджетів, у тому числі: до сільських, селищних, міських бюджетів, бюджетів об'єднаних територіальних громад – 25 відсотків, обласних бюджетів - 20 відсотків.

Вона наголосила, що екологічний податок зобов'язані сплачувати усі суб'єкти господарювання, якщо їх діяльність призводить до:

- викидів шкідливих речовин у повітря;
- скидів шкідливих речовин до річок, ставків, озер, каналів, водосховищ, моря чи підземних вод;
- розміщення відходів;
- утворення радіоактивних відходів, їх тимчасове зберігання понад строк, встановлений особливими умовами ліцензії.

Нагадає, що у разі, якщо платник екологічного податку з початку звітного року не планує здійснення викидів, скидів забруднюючих речовин, розміщення відходів, утворення радіоактивних відходів протягом звітного року, то він повинен повідомити про це відповідний контролюючий орган за місцем розташування джерел забруднення та скласти заяву довідкової форми про відсутність у нього у звітному році об'єкта обчислення екологічного податку. В іншому разі платник податку зобов'язаний подавати Декларацію з екологічного податку в загальному випадку.

«Основним напрямком роботи податкової служби є забезпечення повноти сплати підприємствами-забруднювачами екологічного податку, у т.ч. на добровільній основі, із застосуванням доступних та зрозумілих норм податкового законодавства.

Головним управлінням ДПС у Дніпропетровській області спільно з Департаментом екології та природних ресурсів у Дніпропетровській області та Державною екологічною інспекцією у Дніпропетровській області постійно здійснюються заходи по залученню платників екологічного податку та за результатами яких з початку 2020 року до сплати екологічного податку додатково залучені 237 суб'єктів господарювання», - повідомила Тетяна Копильченко.

З початку року податківцями Дніпропетровської області проведено 176 фактичних перевірок

Протягом січня - липня 2020 року працівниками Головного управління ДПС у Дніпропетровській області проведено 176 фактичних перевірок суб'єктів господарювання щодо контролю у сфері обігу підакцизних товарів, у ході яких виявлено 183 порушення законодавства. Загальна сума нарахованих фінансових санкцій – 17 млн 524 тис гривень.

Найчастіше суб'єкти господарювання здійснювали роздрібну торгівлю алкогольними напоями та тютюновими виробами без наявності ліцензій (38 випадків).

Крім того, виявлено: 34 факти роздрібною та 3 факти оптової торгівлі паливом без наявності ліцензії, 34 факти торгівлі алкогольними напоями за цінами нижчими від мінімальних роздрібних цін, 37 - торгівлі алкогольними напоями на розлив, 13 - торгівлі тютюновими виробами за цінами вищими від максимальних, 9 фактів не обладнання резервуарів рівнемірами-лічильниками та/або витратомірами-лічильниками, 5 – не своєчасного подання довідки про фактичні залишки пального, 4 - торгівлі тютюновими виробами поштучно, 4 факти зберігання алкогольних напоїв та тютюнових виробів без марок акцизного податку, 1 факт зберігання алкогольних напоїв в місці, не внесеному до Єдиного державного реєстру місць зберігання та 1 факт виробництва алкогольних напоїв без марок акцизного податку встановленого зразка.

21.08.2020

Увага платників податків!

Змінена адреса електронної скриньки на яку можна направити запит на отримання публічної інформації.

Запит на отримання публічної інформації, відповідно до Закону України від 13.01.2011 №2939-VI «Про доступ до публічної інформації», може бути поданий:

- на поштову адресу 49005, м. Дніпро, вул. Сімферопольська, 17-а;
- на електронну адресу dp.public@tax.gov.ua.

Звернення громадян є пріоритетним напрямком роботи податківців Дніпропетровської області

Впродовж січня – липня 2020 року до Головного управління ДПС у Дніпропетровській області надійшло 221 письмове звернення громадян. Тематика письмових звернень в більшості стосувалася наступних питань: контрольної-перевірочної роботи, консультації з питань податкового законодавства тощо. За відповідний період 2019 року таких звернень надійшло 233.

Колективних звернень надійшло 11, які розглянуті у визначені законодавством терміни.

«Створення комфортних умов для платників податків при виконанні ними своїх обов'язків по сплаті податків, зборів, платежів є пріоритетним напрямом роботи податкової служби області. Першочергова увага приділяється забезпеченню всебічного, кваліфікованого, об'єктивного розгляду звернень, оперативному і своєчасному вирішенню виявлених питань» - зауважила в.о. заступника начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Ольга Мазур.

З метою поліпшення інформаційного обміну з громадянами при Головному управлінні ДПС у Дніпропетровській області працює спеціальна електронна поштова скринька dp.zvern436@tax.gov.ua, звернення з якої протягом кожного робочого

дня приймаються працівниками відповідно до вимог Закону України від 2 жовтня 1996 року № 393/96-ВР "Про звернення громадян".

Інформація для платників рентної плати за спеціальне використання води

Нагадуємо, що платниками рентної плати за спеціальне використання води (рентна плата) є:

► **первинні водокористувачі** – це суб'єкти господарювання незалежно від форми власності: юридичні особи, їх філії, відділення, представництва, інші відокремлені підрозділи без утворення юридичної особи, постійні представництва нерезидентів, а також фізичні особи – підприємці, **які використовують та/або передають вторинним водокористувачам воду, отриману шляхом забору води з водних об'єктів;**

► **суб'єкти господарювання незалежно від форми власності:** юридичні особи, їх філії, відділення, представництва, інші відокремлені підрозділи без утворення юридичної особи, постійні представництва нерезидентів, а також фізичні особи – підприємці, **які використовують воду для потреб гідроенергетики, водного транспорту і рибництва.**

Норми встановлені п. 255.1 ст. 255 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Звертаємо увагу, що згідно із п.п. 5 п. 297.1 ст. 297 ПКУ **платники єдиного податку четвертої групи звільнюються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з рентної плати за спеціальне використання води.**

Відповідно до частин другої та третьої ст. 42 Водного кодексу України від 06 червня 1995 року № 213/95-ВР зі змінами і доповненнями водокористувачі можуть бути первинними і вторинними.

Первинні водокористувачі – це ті, що мають власні водозабірні споруди і відповідне обладнання для забору води.

Водокористувачі самостійно обчислюють рентну плату за спеціальне використання води та за спеціальне використання води для потреб гідроенергетики і рибництва щокварталу наростаючим підсумком з початку року, а за спеціальне використання води для потреб водного транспорту – починаючи з першого півріччя поточного року, в якому було здійснено таке використання (п.п. 255.11.1 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Згідно із п.п. 255.11.2 п. 255.11 ст. 255 ПКУ рентна плата обчислюється виходячи з фактичних обсягів використаної води (підземної, поверхневої) водних об'єктів, встановлених у дозволі на спеціальне водокористування, лімітів використання води, ставок рентної плати та коефіцієнтів.

Водокористувачі, які використовують воду із змішаного джерела, обчислюють рентну плату, враховуючи обсяги води в тому співвідношенні, у якому формується таке змішане джерело, що зазначається, зокрема в дозволах ставок рентної плати та коефіцієнтів (п.п. 255.11.3 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Водокористувачі, які використовують воду з каналів, обчислюють рентну плату виходячи з фактичних обсягів використаної води, встановлених лімітів використання води, ставок рентної плати, встановлених для водного об'єкта, з якого забирається вода в канал, та коефіцієнтів (п.п. 255.11.4 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Рентна плата за спеціальне використання води для потреб гідроенергетики обчислюється виходячи з фактичних обсягів води, пропущеної через турбіни гідроелектростанцій, та ставки рентної плати (п.п. 255.11.5 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

За умови експлуатації водних шляхів вантажними самохідними і несамохідними суднами **рентна плата за спеціальне використання води для потреб водного транспорту** обчислюється виходячи з фактичних даних обліку тоннаж-доби та ставки рентної плати, а пасажирськими суднами – виходячи з місця-доби та ставки рентної плати (п.п. 255.11.6 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Справляння рентної плати за спеціальне використання води для потреб гідроенергетики, водного транспорту і рибництва не звільняє водокористувачів від сплати рентної плати за спеціальне використання води (п.п. 255.11.7 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Рентна плата за спеціальне використання води для потреб рибництва обчислюється виходячи з фактичних обсягів води, необхідної для поповнення водних об'єктів під час розведення риби та інших водних живих ресурсів (у тому числі для поповнення, яке пов'язане із втратами води на фільтрацію та випаровування), та ставок рентної плати (п.п. 255.11.8 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Водокористувачі, які застосовують для потреб охолодження обладнання оборотну систему водопостачання, обчислюють рентну плату виходячи із фактичних обсягів води, використаної на підживлення оборотної системи. За всі інші обсяги фактично використаної води рентна плата обчислюється на загальних підставах (п.п. 255.11.9 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Нормами п.п. 255.11.10 п. 255.11 ст. 255 ПКУ встановлено, що обсяг фактично використаної води обчислюється водокористувачами самостійно на підставі даних первинного обліку згідно з показаннями вимірювальних приладів.

За відсутності вимірювальних приладів обсяг фактично використаної води визначається водокористувачем за технологічними даними (тривалість роботи агрегатів, обсяг виробленої продукції чи наданих послуг, витрати електроенергії, пропускна спроможність водопровідних труб за одиницю часу тощо). У разі відсутності вимірювальних приладів, якщо можливість їх встановлення існує, рентна плата сплачується у двократному розмірі.

Обсяг фактично використаної води на державних системах у зрошувальному землеробстві визначають органи водного господарства (п.п. 255.11.11 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

У разі перевищення водокористувачами встановленого річного ліміту використання води рентна плата обчислюється і сплачується у п'ятикратному розмірі виходячи з фактичних обсягів використаної води понад встановлений ліміт використання води, ставок рентної плати та коефіцієнтів (п.п. 255.11.13 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Джерела погашення податкового боргу

Криворізьке північне управління ГУ ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що джерелами погашення податкового боргу платника податків є будь-яке майно такого платника податків з урахуванням обмежень, визначених Податковим кодексом України (далі – ПКУ), а також іншими законодавчими актами.

Норми встановлені п. 87.2 ст. 87 ПКУ.

Пунктом 87.3 ст. 87 ПКУ визначено перелік майна та коштів, які не можуть бути використані як джерела погашення податкового боргу платника податків.

У разі якщо здійснення заходів щодо погашення податкового боргу платника податків шляхом стягнення коштів, які перебувають у його власності, не привело до повного погашення суми податкового боргу або у разі недостатності у платника коштів для погашення податкового боргу, контролюючий орган визначає дебіторську заборгованість платника податків, строк погашення якої настав, джерелом погашення податкового боргу такого платника податків (п. 87.5 ст. 87 ПКУ).

Відповідно до п. 87.6 ст. 87 ПКУ у разі відсутності у платника податків, що є філією, відокремленим підрозділом юридичної особи, майна, достатнього для погашення його грошового зобов'язання або податкового боргу, джерелом погашення грошового зобов'язання або податкового боргу такого платника податків є майно такої юридичної особи, на яке може бути звернено стягнення згідно з ПКУ.

Суб'єкту господарювання, який має намір зареєструвати програмний РРО, необхідно перебувати на обліку в контролюючому органі

Суб'єкту господарювання, який має намір зареєструвати програмний реєстратор розрахункових операцій (далі – ПРРО), необхідно перебувати на обліку в контролюючому органі. Також на обліку має перебувати його господарська одиниця, де буде використовуватись ПРРО, про яку суб'єкт господарювання повідомляє контролюючий орган відповідно до вимог п. 63.3 ст. 63 Податкового кодексу України.

Реєстрація ПРРО здійснюється на підставі Заяви про реєстрацію програмного реєстратора розрахункових операцій за формою № 1-ПРРО (J/F 1316602), що подається в електронній формі через Електронний кабінет (портальне рішення для користувачів або програмного інтерфейсу (API)) або засобами телекомунікацій.

Після включення ПРРО до реєстру програмних реєстраторів розрахункових операцій такий ПРРО може використовуватись суб'єктом господарювання.

Про сертифікати електронних підписів та/або печаток, що будуть використовуватись для ПРРО, суб'єкт господарювання повідомляє згідно з Порядком обміну електронними документами з контролюючими органами, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 06.06.2017 № 557 зі змінами та доповненнями.

ФОП – платник екологічного податку припиняє діяльність: коли подається остання декларація екологічного податку?

Інформуємо, що податкова декларація подається за звітний період в установлені Податковим кодексом України (далі – ПКУ) строки контролюючому органу, в якому перебуває на обліку платник податків.

Норми встановлені п. 49.1 ст. 49 ПКУ.

Платник податків зобов'язаний за кожний встановлений ПКУ звітний період, в якому виникають об'єкти оподаткування, або у разі наявності показників, які підлягають декларуванню, відповідно до вимог ПКУ подавати податкові декларації щодо кожного окремого податку, платником якого він є (п. 49.2 ст. 49 ПКУ).

Пунктом 49.3 ст. 49 ПКУ визначено, що податкова декларація подається за вибором платника податків, якщо інше не передбачено ПКУ, в один із таких способів:

- а) особисто платником податків або уповноваженою на це особою;
- б) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
- в) засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України від 22 травня 2003 року № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг» зі змінами та доповненнями та від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронні довірчі послуги» зі змінами та доповненнями.

Відповідно до п.п. 16.1.10 п. 16.1 ст. 16 ПКУ платник податків зобов'язаний повідомляти контролюючим органам за місцем обліку такого платника про його ліквідацію або реорганізацію протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення (*крім випадків, коли обов'язок здійснювати таке повідомлення покладено законом на орган державної реєстрації*).

Пунктом 250.2 ст. 250 ПКУ встановлено, що платники екологічного податку складають податкові декларації за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ, подають їх протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, до контролюючих органів та сплачують податок протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку подання податкової декларації:

- за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення, скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти, розміщення протягом звітного кварталу відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах – за місцем розміщення стаціонарних джерел, спеціально відведених для цього місць чи об'єктів;
- за утворення радіоактивних відходів та тимчасове зберігання радіоактивних відходів понад установлені особливими умовами ліцензії строк – за місцем перебування платника на податковому обліку у контролюючих органах.

Водночас, згідно з п.п. 49.18.8 п. 49.18 ст. 49 ПКУ, якщо платник податків ліквідується чи реорганізується (у тому числі до закінчення податкового (звітного) періоду), зокрема, декларація екологічного податку може подаватися за податковий (звітний) період, на який припадає дата ліквідації чи реорганізації, до закінчення такого звітного періоду.

Формою податкової декларації екологічного податку (далі – Декларація), затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 17.08.2015 № 715 зі змінами та доповненнями, не передбачено проставлення відмітки про подання Декларації за останній податковий (звітний) період, на який припадає дата ліквідації.

Отже, після внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань про припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця (ФОП), такий платник екологічного податку подає до контролюючих органів останню Декларацію у паперовому вигляді за податковий (звітний) квартал, на який припадає дата ліквідації, до закінчення такого звітного кварталу або протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу.

Надання фізособою в оренду нерухомості: сплата до бюджету ПДФО юрособою – податковим агентом

Повідомляємо, що стаття 168 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) регулює порядок нарахування, утримання та сплати (перерахування) податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) до бюджету.

Згідно з п. 168.4 ст. 168 ПКУ ПДФО, утриманий з доходів резидентів (нерезидентів), підлягає зарахуванню до бюджету згідно з нормами Бюджетного кодексу України від 08 липня 2010 року № 2456-VI із змінами та доповненнями (далі – БКУ).

Такий порядок застосовується всіма юридичними особами, у тому числі такими, що мають філії, відділення, інші відокремлені підрозділи, що розташовані на території іншої територіальної громади, ніж така юридична особа, а також відокремленими підрозділами, яким в установленому порядку надано повноваження щодо нарахування, утримання і сплати (перерахування) до бюджету податку (п.п. 168.4.2 п. 168.4 ст. 168 ПКУ).

Відповідно до частини другої ст. 64 БКУ ПДФО (*крім податку, визначеного абзацом п'ятим частини другої ст. 64 БКУ*), який сплачується (перераховується) податковим агентом – юридичною особою (її філією, відділенням, іншим відокремленим підрозділом) чи представництвом нерезидента – юридичної особи, зараховується до відповідного бюджету за їх місцезнаходженням (розташуванням) в обсягах ПДФО, нарахованого на доходи, що сплачуються фізичній особі.

ПДФО, нарахований, зокрема податковим агентом з доходів за здавання фізичними особами в оренду (суборенду, емфітевзис) земельних ділянок, земельних часток (паїв), виділених або не виділених у натурі (на місцевості), сплачується таким податковим агентом до відповідного бюджету за місцезнаходженням таких об'єктів оренди (суборенди, емфітевзису) (абзац п'ятий частини другої ст. 64 БКУ).

Враховуючи викладене, податковий агент (юридична особа, її відокремлений підрозділ), що нараховує (виплачує) дохід фізичній особі за надання нею в оренду нерухомого майна, відмінного від земельної ділянки, сплачує (перераховує) ПДФО до відповідного бюджету за своїм місцезнаходженням (реєстрації) на рахунки Державної казначейської служби.

У разі розбіжностей між даними, зазначеними у ППР, та даними платника транспортного податку контролюючий орган проводить перерахунок

Нагадуємо, що з транспортного податку (далі – податок) податкові повідомлення-рішення (ППР) можуть бути скасовані (відкликані) на підставі:

► заяви платника податку, поданої до контролюючого органу за місцем своєї реєстрації для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів оподаткування, що перебувають у власності платника податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів (зокрема, документів, що підтверджують право власності на об'єкт оподаткування, перехід права власності на об'єкт оподаткування, документів, що впливають на середньоринкову вартість легкового автомобіля), контролюючий орган за місцем реєстрації платника податку проводить протягом 10 робочих днів перерахунок суми транспортного податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

Норми визначені п. 5 глави дев'ятої розділу IV Порядку ведення органами Державної фіскальної служби України оперативного обліку податків і зборів, митних та інших платежів до бюджетів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 07.04.2016 № 422.

Який розмір сум добових витрат на відрядження не включається до оподаткованого доходу платника ПДФО

Нагадуємо, що до оподаткованого доходу податком на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) не включаються витрати на відрядження, не підтвержені документально, на харчування та фінансування інших власних потреб фізичної особи (добові витрати), понесені у зв'язку з таким відрядженням у межах території України, але не більш як 0,1 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року, в розрахунок за кожен календарний день такого відрядження, а для відряджень за кордон – не вище 80 євро за кожен календарний день такого відрядження за офіційним обмінним курсом гривні до євро, установленим Національним банком України, в розрахунок за кожен такий день.

Норми встановлені п.п. 170.9.1 п. 170.9 ст. 170 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Постановою Кабінетом Міністрів України від 2 лютого 2011 року № 73 «Про граничні норми добових витрат для відрядження членів екіпажів суден, інших транспортних засобів та суми, що спрямовуються на їх харчування замість добових витрат» із змінами окремо визначаються граничні норми добових для відрядження членів екіпажів суден/інших транспортних засобів або суми, що спрямовуються на харчування таких членів екіпажів замість добових, якщо такі судна (інші транспортні засоби):

- провадять комерційну, промислову, науково-пошукову чи риболовецьку діяльність за межами територіальних вод України;
- виконують міжнародні рейси для провадження навігаційної діяльності чи перевезення пасажирів або вантажів за плату за межами повітряного або митного кордону України;
- використовуються для проведення аварійно-рятувальних та пошуково-рятувальних робіт за межами митного кордону або територіальних вод України.

Суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, визначаються постановою Кабінетом Міністрів України від 02 лютого 2011 року «Про суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів» із змінами. Сума добових для таких категорій фізичних осіб не може перевищувати суму, встановлену п.п. 170.9.1 п. 170.9 ст. 170 ПКУ.

Сума добових визначається в разі відрядження:

► у межах України та країн, в'їзд громадян України на територію яких не потребує наявності візи (дозволу на в'їзд), – згідно з наказом про відрядження та відповідними первинними документами;

► до країн, в'їзд громадян України на територію яких здійснюється за наявності візи (дозволу на в'їзд), – згідно з наказом про відрядження за наявності документальних доказів перебування особи у відрядженні (відміток прикордонних служб про перетин кордону, проїзних документів, рахунків на проживання та/або будь-яких інших документів, що підтверджують фактичне перебування особи у відрядженні).

За відсутності зазначених відповідних підтвердних документів, сума добових включається до оподаткованого доходу платника ПДФО.

Однчасне використання води для виробничих потреб та для задоволення власних питних і санітарно-гігієнічних потреб: що з рентною платою за воду?

Відповідно до п. 255.1 ст. 255 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками рентної плати за спеціальне використання води, зокрема, є первинні водокористувачі – суб'єкти господарювання незалежно від форми власності: юридичні особи, їх філії, відділення, представництва, інші відокремлені підрозділи без утворення юридичної особи, постійні представництва нерезидентів, а також фізичні особи – підприємці, які використовують та/або передають вторинним водокористувачам воду, отриману шляхом забору води з водних об'єктів.

Рентна плата за спеціальне використання води обчислюється виходячи з фактичних обсягів використаної води (підземної, поверхневої) водних об'єктів, встановлених у дозволі на спеціальне водокористування, лімітів використання води, ставок рентної плати та коефіцієнтів (п.п. 255.11.2 п. 255.11 ст. 255 ПКУ).

Об'єктом оподаткування рентною платою за спеціальне використання води є фактичний обсяг води, який використовують водокористувачі (п. 255.3 ст. 255 ПКУ).

При цьому відповідно до п.п. 255.4.1 п. 255.4 ст. 255 ПКУ рентна плата за спеціальне використання води не справляється за воду, що використовується для задоволення питних і санітарно-гігієнічних потреб населення (сукупності людей, які знаходяться на даній території в той чи інший період часу, незалежно від характеру та тривалості проживання, в межах їх житлового фонду та присадибних ділянок), у тому числі для задоволення виключно власних питних і санітарно-гігієнічних потреб юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та платників єдиного податку.

Форма податкової декларації з рентної плати (далі – Декларація) та додатки (розрахунки) до неї затверджені наказом Міністерства фінансів України від 17.08.2015 № 719 зі змінами та доповненнями. Додатки є невід'ємною частиною Декларації.

Зокрема у додатку 5 до Декларації здійснюється розрахунок податкових зобов'язань з рентної плати за спеціальне використання води (далі – додаток 5).

Отже, первинний водокористувач, який має дозвіл на спеціальне водокористування та використовує воду одночасно для виробничих потреб (у тому числі виготовлення напоїв) та для задоволення власних питних і санітарно-гігієнічних потреб обчислює рентну плату за спеціальне використання води за фактичний обсяг води, який вилучено з водного об'єкта, шляхом складання по кожному напрямку використання води окремого додатка 5, а саме:

► за обсяги води, що використані первинним водокористувачем для виробничих потреб та для задоволення власних питних і санітарно-гігієнічних потреб із застосуванням ставок для відповідного водного об'єкта, визначених підпунктами 255.5.1 та 255.5.2 п. 255.5 ст. 255 ПКУ;

► за обсяги води, що використані первинним водокористувачем для виготовлення напоїв із застосуванням ставок, визначених п.п. 255.5.6 п. 255.5 ст. 255 ПКУ – за воду, що входить виключно до складу напоїв.

Нагадуємо: п.п. 255.11.1 п. 255.11 ст. 255 ПКУ передбачено, що водокористувачі самостійно обчислюють рентну плату щокварталу наростаючим підсумком з початку року.

Сума податкових зобов'язань з рентної плати, визначена у податковій Декларації за податковий (звітний) квартал, сплачується платником рентної плати до бюджету протягом 10 календарних днів після закінчення граничного строку подання такої податкової Декларації (п. 257.5 ст. 257 ПКУ).

До уваги платників єдиного податку другої або третьої груп, які є власниками земельних ділянок або постійними землекористувачами!

Законом України від 16 січня 2020 року № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» внесено зміни, зокрема до п.п. 4 п. 297.1 ст. 297 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), згідно з якими з 01 липня поточного року платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з податку на майно у частині земельного податку за земельні ділянки, що використовуються платниками єдиного податку першої – третьої груп для провадження господарської діяльності (*крім діяльності з надання земельних ділянок та/або нерухомого майна, що знаходиться на таких земельних ділянках, в оренду (найм, позичку)*).

Отже, суб'єкти господарювання – платники єдиного податку другої або третьої груп (далі – платники єдиного податку), що є власниками земельних ділянок або постійними землекористувачами, з 01.07.2020 є платниками земельного податку у разі здійснення ними діяльності з надання земельних ділянок та/або нерухомого майна, що знаходиться на таких земельних ділянках, в оренду (найм, позичку), у тому числі якщо надання в оренду нерухомого майна є одним із видів діяльності або основним.

Такі платники єдиного податку самостійно обчислюють суму земельного податку за 2020 рік (з 01 липня по 31 грудня) з розбивкою річної суми рівними частинами за місяцями (липень – грудень) та подають з 01 по 20 серпня 2020 року (включно) до контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію з плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності) (далі – Декларація) з позначкою «Земельний податок», з типом «Звітна», заповненням графи «починаючи з», в якій вказується число – 01 і місяць – 07, за умови, що ними не подавалися Декларації за 2020 рік.

При цьому платники єдиного податку, які з 01.07.2020 стали платниками земельного податку, мають право подавати Декларації щомісячно з типом «Звітна» – протягом 20 календарних днів після закінчення звітного місяця, для яких перший звітний місяць – «липень».

Крім того, Декларація з позначкою «Земельний податок», з типом «Уточнююча», з заповненням граfi «з урахуванням уточнень з», в якій вказується число – 01 і місяць – 07, подається у разі, якщо платник єдиного податку до 01 липня був платником земельного податку та подавав до контролюючого органу у 2020 році Декларацію з типом «Звітна».

Слід зазначити, що фізичні – особи – підприємці – платники єдиного податку подають Декларацію, якщо право власності на земельну ділянку, право постійного користування оформлено на фізичну особу – підприємця.

Якщо право власності на земельну ділянку або право постійного користування оформлене на фізичну особу, яка зареєстрована фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку, та здійснює діяльність з надання таких земельних ділянок та/або нерухомого майна, що знаходиться на таких земельних ділянках, в оренду (найм, позичку), то нарахування сум земельного податку відповідно до п. 286.5 ст. 286 ПКУ здійснюється контролюючим органом (за місцем знаходження земельної ділянки), який надсилає (вручає) фізичній особі за місцем його реєстрації до 01 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення земельного податку.

Порядок інформаційної взаємодії органів ДПС та банків у процесі передачі інкасових доручень (розпоряджень) в електронній формі

Наказом Міністерства фінансів України від 18.05.2020 № 217 затверджено Порядок інформаційної взаємодії органів Державної податкової служби України та банків у процесі передачі інкасових доручень (розпоряджень) в електронній формі, який набирає чинності 31 січня 2021 року.

Наказ № 217 опубліковано в Офіційному віснику України від 31.07.2020 № 59 та оприлюднено на офіційному вебпорталі ДПС за посиланням: <https://tax.gov.ua/zakonodavstvo/podatkovye-zakonodavstvo/nakazi/74694.html>.

Документ врегульовує механізм інформаційної взаємодії при формуванні органами ДПС інкасових доручень (розпоряджень) в електронній формі, перевірки таких інкасових доручень (розпоряджень) Казначейством та/або його територіальними органами, їх транспортуванні до банків платників з використанням телекомунікаційних мереж з дотриманням вимог законів щодо електронного документообігу та електронних довірчих послуг, а також при виконанні (частковому виконанні) або невиконанні банками платників таких документів тощо.

Запровадження такої інформаційної взаємодії дозволить оптимізувати процедуру доставки електронних інкасових доручень (розпоряджень) до банків платників, підвищити ефективність використання робочого часу державних службовців, а також зменшити витрати бюджетних коштів та часу, необхідних на доставку відповідних документів у паперовому вигляді.

Для забезпечення своєчасної реалізації норм наказу № 217 повідомляємо про необхідність проведення робіт, пов'язаних зі створенням (доопрацюванням) зацікавленими сторонами власних програмних продуктів, що будуть використовуватись у визначеній інформаційній взаємодії.

Формати (стандарти) електронних документів та схеми їх контролю розміщено на офіційному вебпорталі ДПС за посиланням:

<https://tax.gov.ua/elektronna-zvitnist/platnikam-podatkov-pro/informatsiyno-analitichne-za/reestr-elektronnih-form-po/>.

Також повідомляємо, що списання банком коштів з рахунків платників податків/суб'єктів господарювання, які мають податковий борг, здійснюється відповідно до глави 11 Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 21.01.2004 № 22, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 29.03.2004 за № 377/8976 (зі змінами).

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням: <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/430857.html>

Отримати послуги з формування кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів за довіреністю (у т.ч. посвідченою нотаріально) неможливо

Криворізьке північне управління повідомляє, що з 07.11.2018 набрав чинності Закон України від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронні довірчі послуги» із змінами (далі – Закон № 2155).

Пунктом 2 ст. 22 Закону № 2155 встановлено, що ідентифікація фізичної особи, яка звернулася за отриманням послуги формування кваліфікованого сертифіката відкритого ключа, здійснюється за умови її особистої присутності за паспортом громадянина України або за іншими документами, які унеможливають виникнення будь-яких сумнівів щодо особи, відповідно до законодавства про Єдиний державний демографічний реєстр та про документи, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи.

Отже, з 07.11.2018 отримати послуги з формування кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів за довіреністю (в т.ч. посвідченою нотаріально) неможливо.

Подання єдинниками-орендодавцями декларації з плати за землю

З 01 липня 2020 року платники єдиного податку другої або третьої груп, що є власниками земельних ділянок або постійними землекористувачами, є платниками земельного податку у разі здійснення ними діяльності з надання земельних ділянок та/або нерухомого майна, що знаходиться на таких земельних ділянках, в оренду (найм, позичку), у тому числі якщо надання в оренду нерухомого майна є одним із видів діяльності або основним (п.п. 4 п. 297.1 ст. 297 ПКУ, з урахуванням змін, внесених Законом України від 16.01.2020 № 466-IX).

Такі платники єдиного податку самостійно обчислюють суму земельного податку за 2020 рік (з 01 липня по 31 грудня) з розбивкою річної суми рівними частинами за місяцями (липень – грудень) та подають з 01 по 20 серпня 2020 року (включно) до податкового органу за місцезнаходженням земельної ділянки Декларацію з позначкою «Земельний податок», з типом «Звітна», заповненням граfi «починаючи з», в якій вказується число – 01 і місяць – 07, за умови, що ними не подавалися Декларації за 2020 рік.

При цьому платники єдиного податку, які з 01.07.2020 стали платниками земельного податку, мають право подавати Декларації щомісячно з типом «Звітна» – протягом 20 календарних днів після закінчення звітного місяця, для яких перший звітний місяць – «липень».

Крім того, Декларація з позначкою «Земельний податок», з типом «Уточнююча», з заповненням графи «з урахуванням уточнень з», в якій вказується число – 01 і місяць – 07, подається у разі якщо платник єдиного податку до 01 липня був платником земельного податку та подавав до контролюючого органу у 2020 році Декларацію з типом «Звітна».

Слід зазначити, що фізичні особи – підприємці – платники єдиного податку подають Декларацію, якщо право власності на земельну ділянку, право постійного користування оформлено на фізичну особу – підприємця.

Якщо право власності на земельну ділянку або право постійного користування оформлене на фізичну особу, яка зареєстрована фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку, та здійснює діяльність з надання таких земельних ділянок та/або нерухомого майна, що знаходиться на таких земельних ділянках, в оренду (найм, позичку), то нарахування сум земельного податку відповідно до п. 286.5 ст. 286 ПКУ здійснюється контролюючим органом (за місцем знаходження земельної ділянки), який надсилає (вручає) фізичній особі за місцем його реєстрації до 01 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення земельного податку.

Інформація для платників збору за місця для паркування транспортних засобів

Відповідно до п. п. 268¹.5.1 п. 268¹.5 ст. 268¹ Податкового кодексу України (далі – ПКУ) сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

Податкові декларації за базовий звітний (податковий) період, що дорівнює календарному кварталу подаються протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) кварталу (п.п. 49.18.2 п. 49.18 ст. 49 ПКУ).

Згідно з абзацом першим п. 57.1 ст. 57 ПКУ платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого ПКУ для подання податкової декларації, крім випадків, встановлених ПКУ.

Якщо граничний строк сплати податкового зобов'язання припадає на вихідний або святковий день, останнім днем сплати податкового зобов'язання вважається операційний (банківський) день, що настає за вихідним або святковим днем (абзац тринадцятий п. 57.1 ст. 57 ПКУ).

Оподаткування доходів, отриманих студентами під час трудової діяльності

Криворізьке північне управління звертає увагу, що доходи, отримані студентами під час трудової діяльності підлягають оподаткуванню.

Так, студенти мають можливість виконувати роботу за трудовими або за цивільно-правовими договорами.

Відповідно до ст. 21 Кодексу законів про працю України трудовий договір – це угода між працівником і роботодавцем, за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, з підляганням внутрішньому трудовому розпорядку, а роботодавець зобов'язується виплачувати працівнику заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, які передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін.

До початку роботи працівника за укладеним трудовим договором роботодавець повинен подати до територіальних органів Державної податкової служби, за місцем обліку його, як платника єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), повідомлення про прийняття такого працівника на роботу.

Заробітна плата, відпустки працівникам, що здійснюють діяльність за трудовим договором, а також виплати, нараховані відповідно до умов такого договору, оподатковуються у загальному порядку:

- ▶ єдиним внеском за ставкою 22 %;
- ▶ податком на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) за ставкою 18 %;
- ▶ військовим збором за ставкою 1,5 %.

До доходу, отриманого такими особами, застосовується податкова соціальна пільга, за умови своєчасного подання заяви на її використання і якщо не перевищується законодавчо встановлена межа (п.п.169.4.1 ст.169 Податкового кодексу України).

Також роботу можливо виконувати і на умовах цивільно-правового договору.

Згідно з ст. 626 Цивільного кодексу України цивільно-правовий договір – це домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. Найпоширенішими є договори на виконання робіт (договори підряду) та на надання послуг. За цивільно-правовим договором підрядник, на відміну від працівника, не підпорядковується правилам внутрішнього трудового розпорядку, він сам організовує і виконує свою роботу.

Якщо укладається договір цивільно-правового характеру, то повідомлення до органу ДПС про прийняття працівника на роботу не надається і запис про виконання роботи у трудовій книжці не зазначається.

Сума доходу, одержаного платником ПДФО за цивільно-правовим договором, оподатковується ПДФО за ставкою 18 %, військовим збором за ставкою 1,5 % та єдиним внеском за ставкою 22 %.

Зміни законодавства у сфері державної реєстрації юридичних осіб

Звертаємо увагу платників, що з 15.07.2020 набрали чинності деякі зміни до Закону України від 15 травня 2003 року № 755-IV «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» із змінами, внесені Законом України від 05 грудня 2019 року № 340-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії рейдерству» (далі – Закон № 340).

Змінами, внесеними Законом № 340, що набирають чинності з 15.07.2020, передбачено внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань інформації про встановлення/скасування вимог нотаріального засвідчення справжності підпису учасника під час прийняття ним рішень з питань діяльності юридичної особи та/або правочину, предметом якого є його частка у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи, а саме:

► відомостей про такого учасника: прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, країна громадянства, місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), серія та номер паспорта, якщо учасник – фізична особа; найменування, країна резидентства, місцезнаходження та ідентифікаційний код, якщо учасник – юридична особа;

► вимоги нотаріального засвідчення справжності підпису та/або нотаріального посвідчення правочину.

Крім того, з 15.07.2020 розширюється перелік заявників, яким надано право подання документів для державної реєстрації, а саме: таке право надано учаснику юридичної особи приватного права (*крім акціонерного товариства*) – у разі подання документів для державної реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, які містяться в Єдиному державному реєстрі, щодо встановлення вимоги нотаріального засвідчення справжності підпису такого учасника під час прийняття ним рішень з питань діяльності відповідної юридичної особи та/або вимоги нотаріального посвідчення правочину, предметом якого є частка такого учасника у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) відповідної юридичної особи, чи скасування такої вимоги.